

Sygn. akt IX Ka 1418/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Babilon-Domagala

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 r.

sprawy **M. B.**

obwinionego o wykroczenie z art.124 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 5 lipca 2013r. sygn. akt XI W 897/13

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie w sprawie przeciwko M. B. umarza;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn.akt IX Ka 1418/13

UZASADNIENIE

Obwiniony M. B. stanął pod zarzutem tego, że:

w dniu 03 grudnia 2011 roku około godziny 01.00 w K. na ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z dotychczas nieustalonym sprawcą, dokonał uszkodzenia pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez przebicie, przecięcie trzech opon, czym spowodował straty w wysokości 225 zł. na szkodę J. W.,

tj. wykroczenia z art. 124 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 5 lipca 2013r. w sprawie sygn.akt XI W 897/13 orzekł, co następuje:

I. obwinionego M. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 124 § 1 kw i za to na podstawie powołanego przepisu w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 złotych;

II. na podstawie art. 28 § 1 pkt. 4 i § 4 w zw. z art. 124 § 4 kw tytułem środka karnego orzekł wobec obwinionego M. B. obowiązek zapłaty równowartości wyrządzonej szkody w kwocie 225 zł. na rzecz J. W.;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego M. B. od ponoszenia kosztów postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł obwiniony M. B., który zaskarżył wyrok w całości na swoją korzyść

i zarzucił temuż wyrokowi: mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 8 kpw w zw. z art. 7 kpk, polegającą na całkowicie dowolnej, a nie swobodnej, ocenie zebranego materiału dowodowego, w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, co skutkowało wyciągnięciem wniosków sprzecznych z zebranymi dowodami, które prawidłowo ocenione dowodzą niewinności podsądnego oraz, błąd ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uznania winy obwinionego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, wniósł skarżący

o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie M. B. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie, o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez obwinionego doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw.

Wskazać należy, iż stosownie do treści przepisu art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, zaś jeżeli

w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Czyn, którego popełnienie zarzucono M. B. miał zostać dokonany w dniu 3 grudnia 2011 roku, tj. w dacie spowodowania uszkodzenia opon samochodowych, pojazdu należącego do J. W..

Równocześnie w dniu 22 marca 2012 roku, po wniesieniu wniosku

o ukaranie, wszczęto w niniejszej sprawie przeciwko M. B. postępowanie o wykroczenie z art. 124 § 1 kw. W konsekwencji karalność zarzucanego obwinionemu wykroczenia ustala z dniem 3 grudnia 2013r., a więc

z upływem dwóch lat od dnia zdarzenia.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę na rozprawie apelacyjnej w dniach 21 listopada 2013r. i 30 stycznia 2014r. (koniecznym było rozpoznanie wniosków dowodowych złożonych przez obwinionego

i przeprowadzenie wnioskowanych przezeń dowodów), to jest w czasie, gdy nastąpiło przedawnienie karalności czynu, uchylił zaskarżony wyrok

i postępowanie umorzył. Postąpienie powyższe oparte zostało na przepisie art. 5 § 1 pkt. 4 kpw, zgodnie z którym, nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

Podnieść w tym miejscu należy, iż nawet po uzupełnieniu przewodu sądowego w postępowaniu apelacyjnym, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw dla uniewinnienia M. B..

Z przywołanych wyżej powodów, sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 kpk i art. 456 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw orzekł jak w pkt. I wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 634 kpk w zw. art. 119 kpw i art. 118 § 2 kpw.

SSO Aleksandra Babilon - Domagała